इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकायतिवत् (263) ज्ञेयानि। निष्ठायाम्-[1]द्यानम्[A]-द्यानः-द्यानवान् इति रूपाणीति विशेषः।

(876) "द्रम गतौ" (I-भ्वादिः-466. सक. सेट्. पर.)

द्रमकः-मिका, द्रमकः-मिका, दिद्रमिषकः-षिका, [2]दंद्रमिषकः-दन्द्रमकः-मिका; द्रमिता-त्री, द्रमयिता-त्री, दिद्रमिषिता-त्री, दन्द्रमिता-त्री; [B]द्रमन्-न्ती, द्रमयन्-न्ती, दिद्रमिषन्-न्ती; —

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकक्लाम्यतिवत् (283) ज्ञेयानि। द्रमितम्, द्रमित्वा, इति निष्ठायाम्, क्त्वायां चास्य रूपे इति विशेषः। [3]दन्द्रमणः,[C] [4]द्रमिडः।

(877) "द्रा कुत्सायां गतौ" (II-अदादिः-1054. अक. अनि. पर.)

कुत्सितगतिः=पलायनम्, निन्द्रा च। स्वापे निपूर्वकोऽयम्।
'द्रै स्वप्ने द्रायति द्राति कुत्सिते गमने लुकि॥' (श्लो. 6) इति देवः।
द्रायकः-यिका, द्रापकः-पिका, दिद्रासकः-सिका, दाद्रायकः-यिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि आदादिकदातिवत् (833) ज्ञेयानि।

---

1. 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' (8-2-43) इति निष्ठानत्वम्।
2. 'नित्यं कौटिल्ये गतौ' (3-1-23) इति गत्यर्थकादस्माद् यङ्। अभ्यासे, 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' (7-4-85) इति नुगागमः। 'स च पदान्तवद् वाच्यः' (वा. 7-4-85) इति नुगागमस्य पदान्तवद्भावेन 'वा पदान्तस्य' (8-4-59) इति परसवर्णविकल्पः। तेनात्र यङन्तेषु सर्वत्र रूपद्वयं ज्ञेयम्।
3. तच्छीलादिषु कर्तृषु, 'जुचङ्क्रम्यदन्द्रम्य—' (3-2-150) इत्यादिना यङन्तात् युचि अनादेशे, णत्वे च रूपमेवम्।
4. 'अमन्ताड्डः' [द. उ. 5-7] इति डप्रत्यये, 'आर्धधातुकस्येड्वलादेः' (7-2-35) इतीडागमः। 'नेड् वशि कृति' (7-2-8) इतीण्निषेधस्तु बाहुलकादत्र न प्रवर्तते।

A. 'धयन् दृशा ग्लानरुचिं स कृष्णं ग्लानिं त्यजन् द्यानमले जलान्ते।' धा. का. 2.30.

B. 'वनाद् वनं सानुममन् द्रमन् गृहं व्याधोत्करोऽहम्मतिमीमिताशयः।' धा. का. 1.60.

C. 'पश्य दन्द्रमणान् हंसान् अरविन्दसमुत्सुकान्॥' भ. का. 7.15.